

תפ"ח 51122/01/13 - מדינת ישראל נגד גבי קורסונסקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 51122-01-13 מדינת ישראל נ' קורסונסקי(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר א. סטולר אב"ד
 כב' השופטת ז. בוסתן
 כב' השופטת ד. מרשק מרום
מדינת ישראל
נגד
גבי קורסונסקי (עציר)

החלטה

בפנינו בקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו בכל הקשור לתיאור מקצת העובדות בפרט אישום 13, סעיפים א.2, 3 ו 6.

נימוקי הבקשה

על פי הנטען בבקשה, במהלך הכנת הנאשם לעדותו ע"י באי כוחו התברר, כי אף שהנאשם מודה בעבירת השוד המפורטת בסעיף 13, הוא אינו מודה במספר פרטים עובדתיים לפיהם הוא הצטייד בקטנוע גנוב עובר לביצוע השוד ונטש אותו ברחוב ההגנה 28 בבת ים. יחד עם זאת, מדגיש בא כוח הנאשם כי הודאתו בביצוע יתר העובדות המיוחסות באישום זה נותרה בעינה.

אליבא דב"כ הנאשם אין מדובר בעובדה חדשה אלא בדברים אותם מסר הנאשם כבר בתשאל הראשוני בתאריך 5.2.12 וזאת בהתאם לת/302, ת/303. לפיכך ולמען הזהירות נתבקש בית המשפט לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו ביחס לפרטים העובדתיים הללו.

תגובת המשיבה

המשיבה התנגדה לבקשה, שכן לטענתה ההודאה בעניין דרך ההגעה של הנאשם לבנק הוא פרט חשוב שמהווה עוגן להרשעה בחלק מהאישומים האחרים בכתב האישום, באשר המדובר בשיטה ודרך ההגעה לבנק היא חלק מן השיטה.

עמוד 1

לטעמה של המשיבה, מנוע הנאשם בשלב זה לבקש לחזור בו מההודאה מהטעם שלא שמו לב לפרט זה או אחר, שכן ההגנה דקדקה בכל דבר ועניין. כך גם תמוה בעיני המשיבה המועד שבו בחר הנאשם לבקש לחזור בו מההודאה - לאחר שהסתיימה הבאת הראיות מטעם המדינה והנאשם אמור היה להתחיל בעדותו. לא ניתן לומר שעניין ההגעה בקטנוע הוא פרט טכני, המדובר בפרט מהותי וחשוב להוכחת שיטת הפעולה של המבצע, ובית המשפט אף שמע עדות בעניין זה של אדם שנמצא בחו"ל באמצעות וידאו קונפרנס. התביעה כלכלה צעדיה בהתאם לתגובת הנאשם לכתב האישום ולגבי אישומים 13-14 לא הייתה מחלוקת כלל ועיקר. נכתב במפורש בכתב האישום שלצורך ביצוע השוד (שאליו מתייחס אישום 13) הצטייד הנאשם בקפוצ'ון ובקטנוע גנוב בצבע שחור מדגם קימקו אשר נגנב מרח' ברזילי 3 בראשל"צ והוצמדה לו לוחית זיהוי גנובה. הדברים כתובים שחור על גבי לבן בכתב האישום ואי אפשר להתעלם מהם, ובשום פנים ואופן לא ניתן לכנות פרט אישום זה כפרט טכני. לכן, מתנגדת המדינה לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו לגבי חלק מפרטי אישום 13.

דין והכרעה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו 14 מקרים של שוד מזוין, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), נשיאת נשק עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק וירי באזור מגורים עבירה לפי סעיף 340 א' לחוק. כמו כן, באחד ממעשי השוד (אישום 6) נורה למוות המאבטח ולכן הואשם הנאשם גם ברצח עבירה לפי סעיף 300 (א) (3) לחוק.

כתב האישום הוגש ביום 28.1.13, כאשר ביום 8.1.14 הודה הנאשם בפרט אישום 14 (האישום בו הוא נתפס) בפני הרכב בראשות כב' סגנית הנשיא לורך. ב"כ הנאשם ביקשו להגיב במועד מאוחר יותר ליתר האישומים. בדיון שנערך ביום 5.2.14 נדחה המועד למענה מפורט ליום 9.2.14, ביום 10.2.14 הגיב הנאשם לכתב האישום כדלקמן:

"בהמשך לתגובת הנאשם לכתב האישום, והודייתו באישומים 13-14, מתכבדים בזאת ב"כ הנאשם להגיב לכתב האישום: אישומים 1-12, הנאשם כופר באשמה ויטען כי לא ביצע את המעשים המיוחסים לו".

שמיעת ההוכחות בתיק זה התחילה ביום 2.3.14. ביום 17.12.14 הגיש ב"כ הנאשם את הבקשה לבית המשפט לחזור בו מהודאתו על חלק מפרטי אישום 13, במובן זה שאינו מודה שהגיע לבנק נושא אישום 13 בקטנוע גנוב אלא במונית. יש להדגיש שעד להגשת הבקשה התקיימו כ-50 ישיבות של הוכחות ונשמעו עשרות רבות של עדי תביעה והמדינה סיימה להביא ראיותיה כאשר הנאשם אמור היה להתחיל להעיד.

סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי מתייחס לסוגיית החזרה מההודאה וקובע כי:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו".

היינו, לנאשם שמורה הזכות לבקש לחזור בו מהודיה בעובדה, אך זה מצב חריג ועל-כן נדרש בית המשפט לאשר את החזרה מההודיה ולנמק את האישור. בית המשפט יאשר חזרה מהודיה מקום בו מתקיים חשש ממשי:

"כי חרף העובדה שההודיה נמסרה בין כותלי בית המשפט, ועל אף ההנחה הרגילה לפיה הודיה כזו ניתנה באופן חופשי ומרצון, נפל בה פסול הנובע מפגם ברצונו החופשי של הנאשם או בהבנתו את משמעות ההודיה, או מכך שהיא הושגה שלא כדין באופן המצדיק את פסילתה"

(ע"פ 5583/08 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (13.4.2010), (להלן: ע"פ 5583/08) [פורסם בנבו]; ראו עוד, קדמי, בעמ' 1374-1384). גישה מקלה יותר עם הנאשם הוצגה בע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' סמחאת, פ"ד מה(5) 798 (1991). בעניין זה קבעו שופטי הרוב כי ניתן לאפשר חזרה מהודיה במקרה בו הנאשם סבור כי טעה בשיקולים שהובילו אותו להודיה, וזאת אף אם ההודיה ניתנה מרצונו החופשי, מתוך הבנה של משמעותה והשלכותיה ובלי שנפל בה פגם כלשהו. (ע"פ 122/08 יורי טומבק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 11/11/14))

מן הכלל אל הפרט

באישום 13 נכתב כי:

1. "עובר ליום 15.11.2012 או סמוך לכך, החליט הנאשם לשדוד את בנק הפועלים ברחוב עוזיאל 5 בבת ים.
2. לצורך ביצוע השוד הצטייד הנאשם בקפוצ'ון אפור ופסים צבעוניים עם לוגו RIP CURL בקסדה שחורה מסוג LAZER, כיסויי לפני, כפפות שחורות, אקדח קטן שחור הכולל תוף כדורים בקליבר 0.22 וקטנוע גנוב בצבע שחור, מדגם קימקו 125 סמ"ק, אשר נגנב מרחוב ברזילי 2 בראשון לציון, והוצמדה לו לוחית זיהוי גנובה שמספרה 7404373.
3. ביום 15.11.2012, בשעה 17:55 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבנק באמצעות הקטנוע כשהוא לבוש בקפוצ'ון, חבוש בסדה, עוטה את הכפפות, כיסויי לפניו והוא אוחז בידו את האקדח.
4. הנאשם נכנס אל הבנק, ירה באמצעות האקדח באוויר לכיוון התקרה, צעק לכל הנוכחים בבנק זה שוד, והורה להם לשכב על הרצפה ולהיכנס מתחת לשולחנות.
5. בהמשך קפץ הנאשם מעל הדלפק לעמדות כספרי הבנק, שם לקח כסף מהקופות ומעובדי הבנק בסך של כ-45,530 ₪, תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות האקדח כי ימסרו לו את כל הכסף.
6. הנאשם לקח עימו את הכסף בשקית אשר הביא עימו, יצא מהבנק ונמלט מהמקום באמצעות הקטנוע. בהמשך, נטש הנאשם את הקטנוע ברחוב ההגנה 28 בבת ים, כ-500 מטרים מהבנק.
7. במעשיו המתוארים לעיל, נשא הנאשם נשק וביצע שוד מזוין תוך שהוא נושא אקדח ויורה

באזור מגורים".

כאמור הבקשה לחזרה מהודאה היא בקשר לדרך ההגעה לבנק. ע"פ כתב האישום נעשה שימוש בקטנוע גנוב להגעה לבנק לצורך השוד המתואר בסעיף 13. מהראיות שנשמעו בתיק עולה כי אחת מטענות המדינה היא שיש שיטה המאפיינת את כל מעשי השוד כאשר השודד מגיע לחלק ממעשי השוד באמצעות אופנוע או קטנוע בעל לוחית רישוי שנגנבה מאופנוע אחר. המדינה כלכלה צעדיה לאור הודאת הנאשם ולכן בהחלט ברורה גישתה שלא לתת בשלב זה לנאשם לחזור בו מהודאתו לעניין ההגעה באופנוע, שכן כמובהר לעיל מבחינת המדינה מדובר בפרט חיוני לגיבוש האשמה ולא בפרט טכני כפי שמנסה להעמידו הנאשם.

לא זו אף זו, כפי שהובהר לעיל, המענה המפורט ניתן בשלב מאוד מאוחר, ביום 10.2.14, למעלה משנה לאחר שהוגש כתב האישום, לאחר דחיות מרובות. יש לשים לב שהנאשם מיוצג ע"י שני עורכי דין מיומנים אשר בוודאי לא יכולים להישמע בטענה שנשמט מהם פרט זה או אחר בכתב האישום שבו הודה הנאשם. יתר על כן, בעת שמיעת ראיות התביעה התרשמנו שהנאשם ער ומודע לכל פרט שמתרחש במשפט. הנאשם העיד בפנינו שהוא קורא בתאו גם בשעות הלילה ולאור פנס את הפרוטוקולים. לפיכך נעלה מספק שההודאה על כל פרטיה באישום 13 נעשתה לאחר מחשבה מעמיקה ושיקול דעת מלא ואין לקבל את הטענה כי הדבר נשמט ממנו. יתר על כן, הנאשם שתק בחקירה במשטרה למעט שתי הזדמנויות שבהן ענה לשאלות החוקרים (ת/302 ת/303) ששם אמר שהגיע במונית לבצע את השוד נושא אישום 13. ברור ששני כזה בין עובדות אישום 13 (בסעיף 2) בו מפורט סוג הקטנוע, צבעו, העובדה שהוא נגנב ומהיכן והעובדה כי הוצמדה לו לוחית זיהוי גנובה לבין העובדות אותן הוא מבקש לטעון עתה לא נסתרה ממנו ומשני באי כוחו. אין המדובר במילה שהנאשם לא נתן דעתו עליה אלא במלל המפורט על פני שלוש שורות. העובדה שהנאשם בחר להודות באישום 13 ללא כל הסתייגות, היא הנותנת שהדבר נעשה מתוך תשומת לב ומודעות. לפיכך אין מקום לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ה, 10 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.